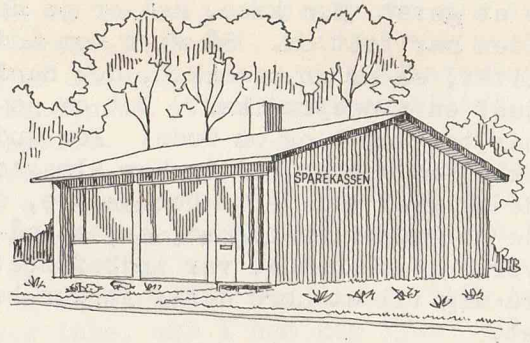

Hele familiens pengeinstitut

SENNELS SPAREKASSE

Filial af Sparekassen for Thisted Amt

KONTORTID: Mandag 14—16 - Fredag 10—12

Telefon Sennels 42

De bedste indkøb af **korn - foderstof - gødning - frø - såsæd - brændsel - høstbindegarn samt sprøjtemidler**

gør De hos

NORDTHY KORN A/S . TELEFON SENNELS 90

ERLING VESTERGAARD
Tømrer- og snedkerforretning
Telefon Sennels 95

Jens Christensen
Sennels Auto- og Cykelværksted

Sigfred Jensen
Sennels Smede- og Maskinforretning
Telefon Sennels 15

Anders Søgaard
Kolonial - Isenkram - Brændsel
Telefon Sennels 17

E. Sørensen
Kolonial - Isenkram - Foderstoffer
Telefon Sennels 4

P. Heskjær Jensen
BAGERI OG CONDITORI
Telefon Sennels 35

Sennels Maskinsnedkeri
v/ CHR. STØVRING
Telefon Sennels 21

Sennels Smede- og Maskinværksted
v/ KAJ GREGERSEN
Telefon Sennels 25

Sennels Malerforretning
v/ Aage Riegels Nielsen
Telefon Sennels 58

Sennels HOKI Købmand
Kronborg Brix Nielsen
Telefon Sennels 16

Hov Købmandshandel
Telefon Skovsted 27

SENNELS SOGNEBLAD

Udgivet af Sennels sogns menighedsråd, Sennels pr. Thisted. Postkonto 173 34. - I bladudvalget: Johan Gestrrøm, Judith Christensen, Anders J. Hindsholm (red.) - Tryk: T.A.T. Duplikering: Kaj U. Andersen, Thisted.

NU KAN DET SES....

Det gamle transformator-tårn ved kirken har indtil nu haft en temmelig upåagtet placering. Tårnets vestside var helt skjult af træer, og når man kom ad vejen forbi det, lagde man uvilkårligt mere mærke til kirken og den gamle skole. Ved den i foråret gennemførte omlægning af vejen forbi kirken, er dette forhold blevet helt ændret. Tårnet er nu blevet frilagt, og vejføringen er lagt sådan, at man uden besvær kan komme til at beundre den gamle bygning; man kan endog på det nærmeste *køre* helt rundt om den.

Kommer man nordfra ad den nye vej, ødelægges synsindtrykket ganske vist noget af, at kirken ligger så tæt på, som den gør; den virker lidt dominerende. Da det imidlertid vil være meget kostbart at flytte kirken, vil der nok ikke blive tale om noget sådant. Og fra de andre sider kan man se tårnet tegne sig frit mod det åbne landskab.

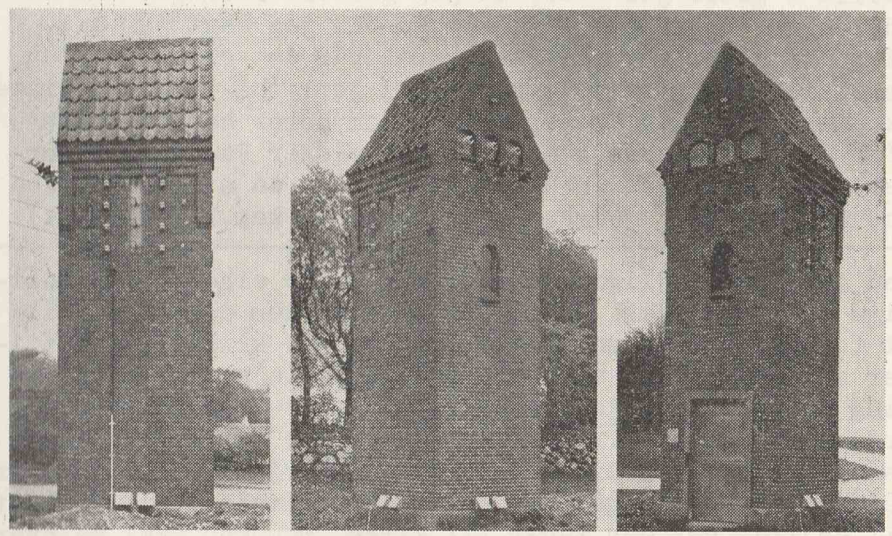

Fra venstre til højre ses her tårnet – 1) sydfra, 2) fra vejkrydset, hvorfra man har fuldt overblik over den hidtil skjulte vestfacade, og 3) som det tager sig ud, når man kommer ud fra kirkegårdens nordlige indgang.

nr. 24 pinse 1966

P I N S E F E S T

En prædiken af pastor Otto Andersen, Hov skole.

"Jesus svarede og sagde til ham: "Om nogen elsker mig, vil han holde fast ved mit ord; og min Fader skal elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham. Den, som ikke elsker mig, holder ikke fast ved mine ord; og det ord, I hører, er ikke mit, men Faderens, som har sendt mig. Dette har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer. Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte forfærdes ikke og være ikke modløst! I hørte, at jeg sagde til jer: Jeg går bort, og jeg kommer til jer igen. Hvis I elskede mig, ville I glæde jer over, at jeg går til Faderen; thi Faderen er større end jeg. Og nu har jeg sagt jer det, før det sker, for at I skal tro, når det er sket. Jeg skal ikke længere tale meget med jer; thi verdens fyrste kommer, og i mig er der intet, som hører ham til; men for at verden skal kende, at jeg elsker Faderen og gør således, som Faderen har befalet mig: så stå nu op, lad os gå herfra!"" (Johannesevangeliet, kap.14, v.23-31)

Ved festlige lejligheder skal der gerne siges nogle festlige ord, ord, der passer til lejligheden og tjener til at forhøje feststemningen. Også ved de kirkelige festtider som jul, påske og pinse kan man møde med en forventning og et ønske, ja, måske ligefrem et krav om, at de ord, der lyder i kirken, skal være mere festlige, end de kan være ved en almindelig søndagsgudstjeneste. Og nu er der da ikke noget galt i, at man er feststemt eller stemt til højtid, når man tager til kirke, men man skal da hverken forlange eller vente at få et mere festligt evangelium at høre ved de "store" højtider end det, man får at høre hver søndag. Der er kun ét evangelium, og vist er det både festligt og højtidsfuldt, men den glæde og feststemning, som man undertiden på kunstig vis søger at fremkalde ved ekstraordinære midler ved kirkelige eller såkaldt kristelige møder, den er mange gange ikke mere kristelig end de "oplevelser", som andre henter i biografen eller på en sportsplads.

Hører vi Herrens pinsetale i vor tekst i dag, så er hans ord jo virkelig festlige. Som altid. Der var altid tilgivelse og trøst og hjælp og oprejsning og frimodighed og håb i Herrens ord. Men fra først til sidst gælder det dog: "Jeg giver jer ikke, som verden giver." Nej, det, verden giver, tager han bort. Den stemning, glæde og fred, som verden kræver, og som verden giver, slår han os ud af hænde. Hvor vi vil løftes op, der drager Herren os ned på jorden. Hvor vi vil gøres fri, der binder Herren os. "Om nogen elsker mig, vil han holde mit ord." Dermed trækker han os ned på jorden og stiller os lige midt ind i hverdagen. Det drejer sig simpelthen om at gøre Herrens vilje i hverdagen. Der må enhver finde sin egen plads og gøre sin egen gerning, gøre det, som Gud vil, at netop han skal gøre. Men det gælder ikke om at være jævnthen pæne mennesker, ikke heller om at finde på noget særligt at gøre. Det drejer sig om i hverdagens virkelighed at elske sin næste i stedet for sig selv.

I dette liv, som vi er sat til at leve, vil Herren være hos os, han vil "tage bolig hos os", sende os Talsmanden: den Helligånd. Det er, hvad vi i vor egenkærlighed og ulydighed trænger til. Og så intet videre. Han vil vise os det, som vi i vor vantro har glemt. Gud Helligånd vil tage magten over os og føre os til det rette mål. Vi skal komme der som med tilbundne øjne, komme der som i søvne, d.v.s. <u>ført</u> af Gud, helt uden vor egen anstrengelse, fortjeneste eller værdighed, helt som Guds værk og gave, som en opvågnen fra de døde. Det hele kan samles i det ene ord: <u>fred</u>! Vi har fred med Gud. Her er ikke tale om en fred, som mennesker kan oprette, og som de igen kan forstyrre, ej heller om fred i sind og hjerte og en god samvittighed. Vist giver verden mange slags "fred". Men <u>Guds</u> fred er Guds tilgivelse, Guds nåde, vore synders forladelse. Denne fred giver han os ved dåb og nadver, hvor han selv helliger os ganske og aldeles.

O.A.

<u>Nok en pinseprædiken</u>.

I et læserbrev i "Thisted Amts Tidende" blev for nylig pastor Otto Andersen, Hov, og professor P.G.Lindhardt,

Århus, i fællesskab angrebet for "deres bundfalske lære og såkaldte kristendom." For Otto Andersens vedkommende vil Sognebladets læsere umiddelbart kunne bedømme værdien af denne anklage; Lindhardts prædikener er næppe kendt af alle, og vi benytter derfor anledningen til at bringe en (let forkortet) pinseprædiken af Århus-professoren. Vi håber hermed også at skabe tilfredshed hos de læsere, der fra tid til anden har givet udtryk for, at Sognebladet var for meget kommunalt og for lidt kirkeligt præget.

P I N S E

En prædiken af professor, dr.theol. P.G.Lindhardt, Århus. (Fra "Påskud og prædikener", Hans Reitzels forlag 1963)

"Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Thi Gud sendte ikke sin Søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. Den, som tror på ham, dømmes ikke; den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne Søns navn. Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket mere end lyset; thi deres gerninger var onde. Thi enhver, som øver ondt, hader lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gerninger ikke skal afsløres. Men den, som gør sandheden, kommer til lyset, for at det må blive åbenbart, at hans gerninger er gjort i Gud."(Johs.3,16-21)

Når vi ellers taler om dom, plejer det at have noget at gøre med løn og straf; det gode skal belønnes, det onde straffes. Det gælder jo al menneskelig retspleje: det er domstolens sag at skaffe det gode sin ret ved at anerkende og lønne det, og skaffe det onde sin ret ved at hindre eller straffe det. Sådan må det være, om samfundet skal bestå og jorden skal være til at leve på. Uden en vis retfærdighed, uden løn og straf bliver alt menneskeliv til kaos, til alles krig mod alle.. Men i evangeliet er det ikke retfærdigheden, som er dommens grundlag, det er kærligheden. "Således elskede Gud verden - "! Dermed begynder den dom, der blot siger, at lyset er kommet til verden, men menneskene elskede mørket mere end lyset. "Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham." Og et Jesus-ord lyder: "Jeg er ikke kommet for at dømme verden, men for at frelse verden." Og det kan man jo gerne kalde Johannesevangeliets måde at stilisere Jesu ord på, en prædikants omskrivning og tolkning. Det er rigtigt, at Johannes netop er en mand, der prædiker over evangeliet og giver det sin personlige form. Men denne personlige form holder sig nøje til Jesu ord og gerning. Hvad der foreligger om ham, kan næppe sammenfattes bedre end i dette: ikke dømme, men frelse.

Han dømmer ikke, retfærdigheden gør det ligeså lidt. Ganske vist er det den, vi går og dømmer hinanden med. Det er derfor, vi er så utålsomme, og så utålelige, for vi har alle en eller anden målestok, et begreb om retfærdighed, som vi skal have respekteret; derfor bliver vi dømmende, for vi har da ret. Men i evangeliet er det kun kærligheden, som dømmer. Og ikke bare den kærlighed, du ikke fik vist, alle de lejligheder, du glemte og overså, og alle dem hvor du så vist ikke glemte noget, men nøje vidste, hvad du gjorde, og gjorde det alligevel, fordi du vilde have ret. Og du fik måske ret, og når det var for sent, opdagede du, at den ret ikke var værd at slå noget i stykker for, og du sad der med din ret og var blevet fattig af det, for vel er det skønt at få ret, men der er ikke meget ved at have fået ret. Vist fik du ret, men andet fik du heller ikke. Og netop som du havde fået din ret, faldt lyset på dig, du så dig selv i lysets spejl, og du så ansigtet af et menneske, som har fået ret, og det fik du kvalme af. Kvalmen - det er dommen.

Men kærligheden dømmer ikke bare, når den sættes til side for at du kan få ret. Den dømmer navnlig, når det virkelig var kærlighed, du vilde øve, når du virkelig vilde gøre den gerning, som tåler lyset. Måske slog din kærlighed slet ikke til, ialtfald ikke ret længe; det var for svært at gennemføre den, og du gav op; det blev ved tilløbet. Måske du efterhånden opdagede, hvor blandede dine motiver var, hvor megen stolthed og forfængelighed der var i din kærlighed, hvor megen egenkærlighed, der var i den. Den var oprigtig nok, men det var alligevel dit eget, du søgte, og dig selv, du vilde igennem den. Den blev måske både krævende og rethaverisk, eller du følte dig såret, når den ikke lønnedes efter, hvad du anså for fortjeneste. Du havde virkelig elsket livet, elsket en anden, men hvad fik du i grunden ud af det?

Alle disse muligheder skal vi ikke fordybe os i. En prædiken må nu engang bevæge sig i en vis almindelighed. Enhver må overveje den sag med sig selv, og en prædiken over evangeliet skal aldrig være mere end et skub i retning af inderlighed, hvilket naturligvis ikke betyder selvkredsning eller sentimentalitet, men kritisk selvransagelse.

Men det ved enhver, som overhovedet ved, hvad det vil sige at elske livet - som altid bliver givet os igennem andre - at kærligheden dømmer, ikke blot når den forsømmes og skubbes til side, men når den er levende, virkelig er kærlighed. Gud dømmer ikke, Jesu ord og gerning dømmer ikke, men i ham kom lyset til verden, og nu er det lyst nok til at se hvor dommen kommer fra, den dom, der er uadskillelig fra evangeliet.

Og således elskede Gud verden, at han gav sin søn! Verden, ikke kirken, de fromme og religiøse, men verden, som "ligger i det onde" og bliver liggende. Herefter skal ingen og intet skille dig fra Guds kærlighed - det ved du deraf, at du er af verden, dømt og fortabt som verden er. Det er idag den yderste dag, og dommen er faldet, den dom, som skiller dig fra alt andet end netop Guds kærlighed. At du daglig mister noget og er på vej til at miste alt, vil erfaringen lære dig, det bliver klarere for hver af de dage, du måtte have igen. I det stærke bibelsprog, som vi ikke rigtigt mere tør bruge, hedder det: syndens sold er døden! Det skal ikke forstås naturhistorisk, det er ikke biologien, der skal tolke det, så lidt som psykologien; det betyder blot, at dommen er faldet, og at dømme er at skelne og skille. Alt skal du skilles ved - kun ikke den kærlighed, hvormed Gud elskede verden og dig, som er af verden.

At skyde dommen ud i fremtiden er det samme som at erstatte evangeliets alvor med den forlorne højtidelighed. Så bliver der også plads og tid nok til bekymringer og trusler, til forfløjne håb, til omvendelse og forbedring, og så er det hele ikke så alvorligt endda. At tale om løn er tåbelig overfladiskhed - hvad skulde du lønnes for eller lønnes med? - og at tale om straf og pine er slet og ret religiøst barbari, udsprunget af et besmittet sind og en pervers fantasi. I evangeliet er det kun kærligheden, som dømmer; derfor har du selv afsagt din dom. Men der er endnu en kærlighedens dom, som bare siger, hvordan noget er: således elskede Gud verden, at end ikke du er skilt fra hans kærlighed.

Hvad har så det med pinsen og helligånden og den hellige almindelige kirke at gøre? Men kære, det er jo netop alt det, vi hele tiden har talt om. Så vist som ånd er det gamle ord for realitet, så er en prædiken, der handler om kærlighedens dom, just en pinseprædiken. Det er jo din egen virkelighed, vi har talt om - og om Guds. For Guds virkelighed - det er ikke, at han er til og har almagtskræfter og er alvidende og hvad ved jeg. Det eneste, du behøver at høre og vide om Guds virkelighed, er, at således har han elsket verden, at også du var indbefattet. Åndens gerning er at få dig til at høre dette ganske bestemte og regne med det.

HVAD DER SKER I SOGNET

29/5	Pinsedag. Gudstjeneste kl.10. (Kirkebil)
30/5	2.pinsedag. Gudstjeneste kl.8.3o (ikke kl.14) (NB. Herefter gudstjeneste hver søndag kl.10, sidste søndag i hver måned dog kl.8.3o. Se iøvrigt gudstjenestelisten i Thisted Amts Tidende)
1/6	Tur ud i det blå (KFUM og KFUK)
7/6	Sognerådsmøde.
12/6	Udflugt (KFUM og KFUK)
22/6	Årsprøve i skolen (Kl.8-10: 5.,6.og 7.kl. Kl.10.3o-12.3o: 2.,3.og 4.kl. Kl.14-15: 1.kl.)
23/6	St.Hans-fest hos Aage Jacobsen, Skovsted (KFUM og -K).
5/7	Sognerådsmøde.
2/8	Sognerådsmøde.
17/8	Frit samvær hos Chr.Clausen, Malle (KFUM og KFUK)
31/8	Bibeltime hos Mar.Jørgensen, Hov (Johs.10)(KFUM og -K)
6/9	Sognerådsmøde.

Næste nummer af bladet udkommer o. 1.oktober

SENNELS BIBLIOTEK

Mandag 14.30 — 16.30 Onsdag 18.00 — 20.00

TELEFON SENNELS 12

Sennels Lillebil v. Karen Thøgersen Telefon Sennels 19	**Vognmand Kaj Smed** Telefon Sennels 3	**Hov Lillebil** 7 og 12 personers vogne HENRY ANDERSEN Telefon Skovsted 46